

sidst misfornøjede Udtalelser om den 12—14 Timers lange Arbejdstid; men det er ikke alene en krænkelse af Menneskeværdighed, der taler gennem disse Arbejdere, det er ogsaa alvorlige Bestræbelser om at naa frem til Dygtighed og Menneskeværd.

Da jeg gik fra Mødet, slog Kl. halv et, og da jeg lukkede min Gadedør op, tænkte jeg: hvorledes dømmes nu den unge Tjenestepige, der kommer hjem i den sildige Natte-tid. Mon ikke mange strenge Husmødre tænker, hun kommer fra tvivlsomme Steder i Stedet for, at hun kommer fra et Foreningsmøde, hvor hun har været for i Alvor at drøfte Forbedring af Tyendets Kaar og derved lagt en lille Sten til den ny Samfundsbygning, der skal rumme mere Retfærdighed og derved ogsaa mere Lykke.

Husmødre, tænk paa Tjenestepigens lange Arbejdstid og forkort den! —

J. M.

Nogle Ord om unge Pigers Udvandring.

Af Marie Fischer-Lette.

(Oversat af R. S.).

En Dame traf for kort Tid siden i Neuchâtel en ung Pige, som med en Smule Penge i Lommen, sin Bylt Klæder i Haanden, agtede sig til La Platasterne. Anbefalinger eller Oplysninger, der kunde lette hende Vejen, havde hun ikke.

Og hun er ikke den eneste, som rejser paa denne Maade, tvert imod, jo fjernere et Maal er, jo mere lokkende synes det, jo mere letsindig indlader man sig derpaa, uden at betænke de Farer og Besværligheder, der truer. Maa det være mig tilladt i denne Anledning at give et Par gode Raad.

Inden I giver efter, I unge Piger, for den alt besejrende Vandrelyst, saa lav eder først en ordenlig Rejseplan, og skaf eder de nødvendige Oplysninger. Jeg skal sige eder hvorledes.

Der eksisterer i Neuchâtel en Forening, der kalder sig: Les amies de la jeune fille (Den unge Piges Veninder), stiftet af den afdøde Mdm. A. Humbert. Omtrent i alle civiliserede Lande findes lignende Foreninger, men end ikke i Schweiz er de synderlig kendte, trods det, at de fransktalende Departementer i Schweiz danner Hovedudgangspunktet for Udvandringen. Man modager nemlig gerne Schweitzerinder overalt, dels for Sprogets Skyld, dels for deres merkantile Dygtighed. Foreningen virker særlig i Basel under en meget praktisk Form. En Frk. Vögele, der bor Wallstrasse 7, tæt ved Centralbanestationen, indfinder sig nemlig her ved Hovedtogens Ankomst og Afgang for at være de Foreningen anbefalede unge Piger behjælpelig med at tage Billetter, veksle Penge, finde det rette Tog o. s. v., ja endog en Nats Ophold ser hun sig i Stand til at anvise dem i sit Hjem. Som Genkendelsestegn tjener en lille Bog i rødt Bind: Livret offert par l'Union internationale des amies de la jeune fille, der uddeles gratis til enhver, der ønsker den.

Saadanne Foreninger findes nu i alle større Stæder i Evropa. Jernbanetjenesten besørges af Medlemmerne efter Tur. I Lübeck har en opofrende Dame, Frk. Anna Funk, paataget sig det besværlige Arbejde alene.

Hovedkomiteen for den tyske Afdeling

af „Den unge Piges Veninder“ er i Koblenz. Fru Superintendent Bauer er Formand. Den tyske Bog „Kristelig Raadgiver for unge Piger“, er ganske i Smag med Schweitzerne, men har grønt Bind. Foruden kristelige Formaninger indeholder den praktiske Raad og forskellige Lister bl. a. over Opholdssteder, „Hjem“, for unge Piger, kvindelige Fæstekontorer og Navnene paa de Damer, der velvilligst vil tage sig af de Tilrejsende. For selv om det lykkes at skaffe Enkelte Plads, kan Foreningen ikke altid slippe sine Klienter med det. Ofte opstaar der Misforhold mellem de Ydende og de Nydende; saa maa Foreningen træde til og atter hjælpe til Rette. For nylig afskedigede saaledes en Dame i en sydtysk By en ung Schweitzerinde — med en halv Times Varsel og ti Mark til Tærepengene til Hjemrejsen til Genf. Hvad skulde denne stakkels unge Pige, der ikke forstod et Ord Tysk, have grebet til, om ikke en velvillig Sjæl havde gjort hende opmærksom paa „Les amies de la jeune fille“ og deres lille røde Bog!

I Frankrig opklæber man i enkelte Departementer Lister i Jernbanestationernes Ventesale over de forskellige „Hjem“ o. s. v., i England findes de paa de underjordiske Jernbaners Stationer. Desuden staar her at læse en meget fornuftig Advarsel til de unge Piger om ikke at følge nogen Fremmed, være sig Mand eller Kvinde. *)

Til England tyr mange Pladssøgende. Det ligger vistnok i, at man andre Steder danner sig for ringe Forestillinger om Englands Skoler og Undervisningsanstalter, og at man vurderer egne Kundskaber og den Løn, man venter herfor, for højt. Sandheden er imidlertid den, at kun de færreste kommer frem derovre, de fleste maa sammeligst slide sig Brødet til ved hvidsomhelst.

Jeg vil med det samme berøre et nok saa vigtigt Punkt. Paa Kontinentet anses Sekstenaarsalderen for det Tidspunkt, hvor en ung Pige har Raadighed over sin Person, i England udfordres dertil, at hun er fyldt det attende Aar. Hvilke Mishigheder der kan flyde heraf, kan enhver let beregne. En samvittighedsløs Mand kan f. Eks. lokke en mindreaarig, uerfaren, engelsk Pige til sig paa Kontinentet, ægte hende, tage hendes Penge og lade hende sidde: Ægteskabet er ugyldigt efter engelsk Lov. Og findes der ikke overalt slette Mennesker, hvem netop denne Lov kommer tilpas? Der spekuleres formelig i de unge Pigers Uvidenhed, man frister dem ved Løfter om let Arbejde til høj Løn, faar dem i sin Vold for bagefter at sælge dem til de store Byer — en altid stærkt begært Vare.

Der laves Traktater og holdes Konferencer om alt mellem Himmel og Jord, der er Beskyttelseslove for Fugl og Fisk, men de unge Piger, dem glemmer man!

End ikke i Italien synes Himlen mere blaa, jeg besøgte i Florents en Skole og Pensionat for unge Piger, som forestaas af en elskværdig Diakonisse, Frk. Elisabeth Hammer, via Monaco 41. Hun mente, at det omtrent var umuligt for unge Piger at finde nogen Anbringelse dersteds, om de

*) Her hjemme har vi paa vore Stationer Plads for al Slags Reklame: Øl, Urer o. s. v. Mon det skulde være helt umuligt at overlade et Par Kvadratalen Væggeplads til Annoncer af den ovennævnte Art? (Overs. Anmk.)

kom dertil paa Lykke og Fromme, fordi italienske Familjer saa godt som aldrig tager Udlændinge i deres Tjeneste. Hun bad mig indtrængende raade alle til at blive hjemme, der ikke i Forvejen havde sikret sig Plads. Det samme sagde ogsaa den tyske Konsul i Rom.

Alligevel, et Menneskes Vilje er dets Himmerige! Er Vandrelysten trods alt saa stærk hos Eder, I unge Piger, at I maa af Sted, saa rejs i Guds Navn; men glem ikke at tage med som en Slags Ariadnetraad i Rejsens Labyrinth den lille røde Bog, der udgives af „les amies de la jeune fille.“

Vestbirk Højskole.

Det er ikke sjældent at kvindelige Højskoleelever spørger sig frem efter Kvindesagen; de føler, der er noget oppe i dem selv og i Omverdenen, der angaar deres egen Sag og som de ikke kan faa Rede paa.

De enkelte Foredrag, der bliver holdt hist og her paa Landet, er ikke tilstrækkelige, eller rettere, det var maaske dette ene Foredrag, der vakte alle Spørgsmaalene i deres eget indre. Disse unge Kvinder føler, de ogsaa er Mennesker, de vil have Medbestemmelsesret i, hvad der angaar deres eget Liv og Fremtidsvirksomhed.

Saa spørger de om Kvindesagen. De unge bør søge de Højskoler, hvor de kan faa Svar ogsaa paa dette Spørgsmaal. Vestbirk er en af dem. Hr. Grønvald Nielsen har i mange Aar talt varmt for Kvindens borgerlige Ret, og mange vil endnu erindre hans varme og beaandede Foredrag ved Nordisk Kvindesagsmøde i København 1888. Fru Grønvald Nielsen har ikke været mindre ivrig for den Sag; hun har staaet i Spidsen for de jyske Kvindeforeninger og baade i Tale og Skrift arbejdet for at vække de unge Kvinders Ansvarsfølelse. Skolen begynder som sædvanligt i Maj. Se omstaaende Bekendtgørelse.

Meddelelser.

Kvindelig Fremskridtsforenings Medlemmer gøres opmærksom paa, at den sidste selskabelige Sammenkomst i Vinter vil blive afholdt Mandagen den 28de Marts Kl. 8, Østergade 15.

Medlemmerne kan medtage saa vel mandlige som kvindelige Bekendte.

(Se omstaaende Bekendtgørelse.)

Kvindelig Fremskridtsforening, hvis Formaal er at vække og vedligeholde Interessen for sociale Spørgsmaal hos Kvinden og

Denne Bestillingsseddel udklippes, paategnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.